

Hrvatski jezik na Riječi. Kako smo ju javili u našem listu, bilo je građanstvo prigodom veleike pukke svećanosti u korist „Crvenoga križa“ na Rijeci pozvano na svećanost samo u njemačkom, talijanskom i mađarskom jeziku, dok u hrvatskom naravski ni traga. — Na tu se ne-taktičnost, povredu i ignoriranje hrvatskog pu-čanstva Rijeke i okoline osumnile „Primorske Novine“, koje su bile između inoga napisale: „Sinovi hrvatskoga naroda krvare na bojištima u nadi, da će poslije rata nestati i nepravde, kakove nam se čine sada u ovom teškom i ozbiljnom času. Mi želimo mira i ljubavi sa svakinim, tudi, ali tražimo, da se poštije i naše.“ Riječki mađarski organ „Tengerpart“ nije mogao nikako preći preko te umjesje i opravdane opaske, već je odlično ustao protiv članka. P. N. „Ne upuštajući se u polemiku, kako je to moguće, „Tengerpart“ očekivao, odgovor su mu P. N. slijedeće: „Tengerpart“, što izlazi na Rijeci, nij s voljom naše misljenje, što ga nedavno izneseno do podeli zapostavljanja našeg jezika na Rijeci. On nas u subotnjem veku radi toga jestok napada. Mi ne razlazimo razloga, da se upuštamo s „Tengerpartom“ u kakvu polemiku, niti je to bila svrha našem članku, u kojem smo tek jasno i glasno izrazili naše stanoviste u tom pitanju, kojemu ćemo ostati i u buduću dosljedni, pa makar s „Tengerpart“ još više lutio. Svakako smo tu prvi mi, a onda dolaze tek oni — drugi.“

Hrvatske zastave na Rijeci. Na rođendan Nj. Veličanstva vijala se je hrvatska zastava nesmetano na riječkoj hrvatskoj čitaonici i na mnogim kućama privatnika. Qosibot se je isticala ona na knjižarnici Gjure Sikića.

Pomanjkanje vode na Sušku i Trsatu. Usljed velike suše bila je Riječina gotovo presahla, pa je tako i tsratsko-skuški vodovod ostao za neko vrijeme sasme bez vode. Čini je bio svoje dobro sagradjen vodovod, zapustili su ljudi svoje cisterne, pa se te nadjoze iznenadu u velikoj nepričili. Za obilate kiše, što je ovih dana pala, otvoren je vodovod iznovice, ali samo po danu, dok je ljudima preporučeno, da štede s vodom.

Nestalična ščetra u Zagrebu. Kako zagrebačke nove navijaju, ostao je Zagreb postjeđenih dana malobane bez ščetra. Trgovci međutim uvjeravaju, da će im nove zalihe stići za koji dan.

Iz Dalmacije.

Hrvatska trobojnica. Hrv. Kruna* piše: Dok hrvatski vojnici iz svih hrvatskih zemalja ističu se to jače svoje hrvatstvo, opaža se, da se hrvatski gradjanin, pogotovo u našem gradu, (nije ni u Splitu bolje!) O. Ur. ne ističe svojim narodnim znakovima onako, kako bi to trebalo. Prije rata iskičivo se je grad prigodom svih državnih i narodnih svećanosti hrvatskim trobojnicom. Nova obala plivala je takoreću u hrvatskim trobojnicanima. Sva hrvatska društva, autonomni redi i velike mnoštvo privatnika krasilo je svoje prozore u hrvatskom trobojnicom, dok su je sada većim dijelom zamijenili crveni znakovici. Nekozi se između nas radi krivo tumačenih obzira boje istaknuti svoju narodnu pri-padnost. Ako moramo imati danas napram kome obzire, onda ih moramo imati u prvom redu napram onomu junačkom vojniku, koji nam strazi granice domovine. (Polipsijem!) Ta ćemu se bojati onih narodnih znakova, pod kojima se s profile i sveudili se ljuči čitave rijeke hrvatske krvi na obranu prijestola?

Iz Trsta.

Bandić kod cara. „Edinost“ donosi: Naš vrli letjac, linjski poručnik Bandić, bio je pozvan od cara u audienciju. Car ga je primio u dvoru Schönbrunn.

AUGUST SENOA.

Vladimir.

(Nastavak.)

„Koliko su mi naše škole poznate, moram iskreno reći, da mladiću treba mnogo više znanja, nego li mu naša škola daje.“

„Na primjer ilirska politiku i poeziju?“

„Nipošto. Politika nije za djecu. Ona im samo smrđuje moždane, čine dječake drovitom. Ako se nezrelu dječaku dade ostara skijera, po-čjeći će bez obzira svu ose sebe. A poezija se nedu učiti na šuli, niti se dade obustaviti silom. Ako vaš sin, magnifice domine, ima u sebi poeziju, provrići će to iz njega od sebe; ako li je nema, ne pomaže mu ni Virgil i Horac niti škandiranje na prste. Pa svaki čovjek ne mora biti pjesnikom.“

„Što ćete ga dakle učiti izim hrvatskih zadaca?“

„Domaću povijest. Djela starih hrvatskih ju-naka. Toga nema u našim školama. Zatim domaći jezik; i za to se jošte slabo mara. Pa nije li smješno, da cijelo svoje složko vrijeme posvećujemo mrtvoj jeziku, a zaboravljamo svoj živi. Bog nas je stvorio za Hrvate, a to moramo i živiti.“

„Vi dakle mojemo smu ne ēete ništa saopćati vati o vašim idejama?“

„Hooč, koliko dječaku ireb. Reći cu mu, da nije ni Svaba, ni Talijan, ni Mađar, već Hrvat.“

„Što još?“

„Reći cu mu, da mora svoju rodnu zemlju, svoj narod nuda sve ljubiti; to jošte nije politika, već plemljeno, idealno osjećanje.“

„Dobro, ja vam povjeravam sina, ja se uz-dajem u vas.“

„A ja vam zadajem, magnifice domine, po-stenu sijeć, da će raditi revnu i postojano, da od njega učim čovjeka.“

„Dobro, predmet je mojog ženi, neka vas upozna sa sinom. S Bogom!“

Iz Goričke.

Talijani i naše Slovenci. Neka 73-godišnja Marija Buzjak nije htjela prigodom zausteca Gorice bijelati sa svojim ukucanima, već je ostala na domaćem ogrnjaju u selu St. P. Dne 10. o. m. posjetili su je Talijani te je pozvali u auto, da je odvede u Italiju. Starica se nije nikako dala na to nagovoriti, već je izjavila, da će radnje umrijeli. Kad su je stali vuci, uhvatila se za neko stablo. Videc Talijani, da je starica uistinu nakon ustrajati, dozvolili su joj konačno, da smije kroz našu frontu za svojom obitelji. Prije nego li je otišla, dozvolili su joj, da smije pogledati u bliskoj kuhinji seoskog župnika Črnika, Vrtojba, Vrgoški, Bilje, Renče, Prvacića i Dornberg.

Slovenci siročad iz Goričke. Neka milosrdna gospodica pripravila je primiti četiri od 3 do 5 godina stare devojčice i jednog od 3 do 5 godina staroga dječaka, bez roditelja, u potpunu opskrbu do konca rata, eventualno i daje. Po-tanje informacije, daže posredovanica za goričke bjegeunce u Ljubljani, Dunajska ulica 38.

Razne Vijesti.

Brzjavka car Vilim. „Kolinske Z.“ javlja iz Fulde: Na pozdravnu brzjavku sastanku polaznika u Fuldi odaslo je car Vilim kardinalu slijedeću brzjavku: Tamo sabranim njemačkim biskupima moju najtopliju hvalu na prijateljskom pozdravu i vjeri. Na prošnje njemačkoga naroda, koji i na bojni poljanama i kod kuće ustreže nepokoje u borbi za svoj opstanak i slobođenje, podlećuti mi će moja božjeg predpostavljene.

Položaj u Grčkoj. Javila se iz Atene: Grčka pošta otklanja pošiljke i pisma za Mjenak, jer ih ne može opreti. — Grčki ratni ministar izdaje je naredbu, koja zabranjuje časnicima i vojnicima baviti se pitanjima unutarnje politike.

— Srpske je vlade oslobodila od vojničke dužnosti svoje podanike, koji su svojedobno uskočili u Makedoniju u Grčku. To je učinila na zamolbu grčke vlade. — List „Asty“ javlja, da je grčki novinar dr. Saksiani pozvao njemačkoga poslanika grofa Mirbacha na dvoboj.

Pregrupacija ruske arme u Aziji. U Hamburgu saznaju iz Petrograda, da su stigle vijeti iz ruskoog glavnoga stana u Kaukaziju o općoj pregrupaciji ruske arme u posudu kod Erzurum. Ruske čete su navodno napustile i Tepheran.

Bojevi u istočnoj Africi. Reuter javlja, da su čete engleske mornarice din 15. augusta zapo-sjedele pristaniste Bagamoyo u njemačkoj istočnoj Africi. General van de Vender prodire u centralnu željeznicu, dok general Northey prodire na jugu te drži neprijatelju medju svojom i glavnom vojskom.

Rumunjska i centralne vlasti. Nekoje novine bježje, da se je odmah u početku rata održalo u Bukareštu krunsko vijeće, koje se je bavilo pitanjem, mora li se Rumunjska pridružiti ratu u strani Monarhije, kad je s njom veže vojna konvencija. U slučaju kada bi se Rumunjska odvala na Monarhiju morala bi dakle svakako ponajprije izkazati ugovor. Dopisnik „Eisti Ujsag-a“ veli, da je vrhunac krize prošao i da je situacija bolja, jer se je Rumunjska pre-varila u nadama, što ih je imala u posljednje vrijeme prama antanta.

Dobrančić dade na rastanku mladiću ruku, a ovaj podje predstaviti se gospodiji.

Na večer se nadje Vladimir opet u svojoj sobici s pobratimom Eugenijem.

„E Šta je?“ — papica ovaj pijača.

„Ugovor je sklopljen Ugovojitelj sam Dobra-

nica sima.“

„Bzbila?“

„Htjedeće me posve prevezati svoju kuću, da se preselećim u njima.“

„A ti?“

„Ne htjedeđakako pristati i to radi tebe.“

„A kako je bilo?“ — Sto sudio s tim ljudima?“

Vladimir prioprijedi prijatelju, kako se je sastao sa starim Dobrančićem i što mu je ovaj govorio.

„To sam si mogao misliti,“ reče Eugenij, ali dalje, što je dalje bilo?“

„Iz samotne špilje Dobrančićev podjog go-spodija u salon. Bilo mi je, kanda sam došao u drugu kuću. Dočim je kod starca sve bilo sta-tinsko, zapraskeno, sijevala je stanu gospodice sama raskos po najnovijoj modi. Glatki parket lješkav se poput zrcala, posoblje je od fina svinjine, zastori od najfinije tkanine, slike, satovi, posudje, sve je dragoćeno, ukusno i lijepo. Komorkinja me najavi i čakas počeda povede me u treću sobu, gdje me je gospodarica dočekala sjedeći u gospodinu Dobrančićevu hecu neumije-ljive tragove vremena da prikriva umjetnim ko-lozitom tako, da joj lice naliči donjelske krimci, što me se je vrlo neugodno dojnilo. Smisljaka se i aristokratički i ljubezno, prevraćala oči, skupljala se tisne usnice i pokazivala fine nježne ručice. Sve to bijaše kombinacija, koketterija. Sjed-jašće nehajno, dojvena svelenom domaćom ha-jljonom pod kapom od bijelih finih čipaka. U prvi

Engleski i ruski separatni mir. Kako je poznato donašale su svojedobno razne novine kraće vijesti i duže članke mogućnosti separatnog ruskoog mira. Prema vistu, „Eclair“ osvrnula se je sada engleska o vladu na te glasine, te je prijateljskim načinom zapitala da glasine, te Petrogradu, kakve Stimerove namjere o tobožnjem separatnom miru. Stimer je odgovorio, da niti ne pomislja, da se ne bi njegova politika u čemu slagala sa Politikom ostalih ruskih saveznika.

Ruski i ruska ofenziva. Pariška štampa prisipišu imenovanju generala Russkoga vrhovnog zapovjedniku ruske sjeverne vojske načelo-veće značenje, te dovadju to u vezu sa pred-stojećim početkom ruske ofenzive na tom dijelu fronte.

Nova pojačanja u Solunu. Ruske čete, koje su bile odaslane u Francusku, otpremljene su ju na Balkan. Izuzetu su samo one, koje se bore na champanskog fronta. Osim ruskih četa otišli su u Solun i djelovali legije stranaca, koji su se borili na zapadnom frontu. Time medutim nije se prijevoz četa svršen. Sudeć po ži-vlosti i djelatnosti u mareljskoj luci i po brojnim parobrodima, koji čekaju u luci pri-pričani, da se potpuno spremom armadom brani neutralnost — protiv svakoga. Drugi opata sude u vezi sa izborima, jer je o rezultatu izbora ovisan u držanju antante na Balkanu.

Vijesti o rumunjskoj demobilizaciji. Vrijestima o demobilizaciji rumunjske armade protuslove one, što dolaze iz najpozidanijeg izvora i koje vele, da se tamo na dolnjem Dunavu grčevito radi oko ratnih priprema. Rumunjski kralj hoće da se potpuno spremom armadom brani neutralnost — protiv svakog. Drugi opata sude u vezi sa izborima, jer je o rezultatu izbora ovisan u držanju antante na Balkanu.

Siljanje knjiga ratnim zarobljenicima. C. i kr. ratno ministarstvo odredilo je odlukom od 19. o. m. (N. 3003), II. Abt. 10 (Kgf.), o siljanju knjiga ratnim zarobljenicima slijedeće: Da se sprječi zlorabite i da se nedovoljeno urede sve moguće sumnje, vrijede slijedeće odredbe za siljanje knjiga ratnim zarobljenicima: U smislu stockholmske konferencije smiju se jedino ona-kove knjige stati, koje su prije g. 1913. (uključivo u godinu) izdane. One se sazabranjuju da se vratne, te se učinju na znamenite, tehničke i one udžbenike. Nikako se ne smiju sljutili ilustrasivi časopisi, izlaži posljige g. 1913., zatim vrtki knjige, koje se mogu odnositi na rat i politiku. Knjige ne smiju sadržati nikakve bilješke kako kvalike priloga. — Knjige, koje se šalju, moraju biti svišnji novi primjeri, koji smiju biti samo broširani (nevezani). Svaki obja, koji diže, da pošalje, koji knjigu ratnom zarobljeniku, treba da ova naruči i platiti kod kojega našeg knjižara, koji će knjige poslati. „Upromicom“ uredu za ratne zarobljenike (Hadifoglyk) gav-moli o es tudosio (Hital) Budimpešta IK, Ullio-ut, 1, koji izključivo rukovodi siljanje knjiga ratnim zarobljenicima. Pošiljke, što ih knjižari šalju pomenuju uredu nisu proste od po-štarine, dok su od Budimpešte daleko do mjestu smještaja odredjene proste od poštarine.

Bčke novine o krizi u Rumunjskoj. Bečka „N. Fr. Presse“ donosi članak o rumunjskoj promjenljivoj politici, po kojoj se dade ipak razabrati, da nije još kriza ipak došla do svog vrhunca. Svakija je medutim dan — veli Press — koji daje mogućnost, da se Rumunji ne dađu

zavesti u pogrešku, dobitak. No rumunjska je politika tako puna promjena i dosada je imala tako nedostatan otporni snagu protiv-ante, da svaki sat pokazuje drugo lice i da se danas na sutra ne da stvoriti sigurni za-ključak.

Objavljenje osude prijekog suda.

„Sud ratnog polja c. i kr. lučkog admiralata i ratnog lučkog Zapovjedništva u Puli kao prijek suds, osudio je dne 10. augusta 1916.

Nazarija Sauro

(rodjene u Kopru godine 1880., tamo zavičajen, rimokatolik, kapetan kratke plovidle)

radi zlostina vezeljima, što je po jačinu, što je kao austrijski državljanin ustupio kao borac u neprijateljski talijanski ratnu moraricu i u ovom svojstvu sudjelovao u potvratu protiv obale, na smrt na vježbama.

Osuda bila je isti dan potvrđena i izvršena.“

To se daje na opće znanje.

Pula, dne 19. kolovoza 1916.

C. kr. tvrdjivo komesar:

Schönfeld v. r.

KINO

Crvenog križa.

ULICA SERGIA BROJ 34.

Na planini nema grijeha

igrala u 3 čina sa Henny Porten.

Neprekidne predstave.

Ravnateljstvo si pridržaje pravo promijeniti raspored.

ULAZNINA: I. prostor K 1 — ; II. prostor 40 fil.

Ući se može kod svake slike.

Politeama Ciscutti.

Suboto 26. i nedjelju 27. kolovoza

Kino predstave sa slijedećim rasporedom:

Marsovi plameni

veseloigrad od Waltera Schirokaner.

Kako Ivan lječi bolesne

komična lakrdija.

Početak u 4 sata poslje podne.

CIJENE: Parter i lože K 1 — ; galerija K — 30; lože K 1 — ; sjedalo K — 40; zatvor. sjedalo K — 20.

„Zaljubo ne nijesam.“
„To mi je zao. Jeste li vješti francuzkom jeziku?“

„Jesam.“

„Sto čitate?“

„Viktora Hugo, Berangera, Lamartine.“
„Iskreno moram ispisovjeti, da ih ne po-poznajem. Ja znam samo za Sue-a, Balzac-a i Paul de Kocka. Nu molim vas još jedno pitanje.“

„Izolite, milostiva gospodijo!“

„U čem ćete vi mogu sada putovati vele-možnom gospodinu?“

„Ta u predmetima, koji su mu za školu po-trebiti.“

„Tu bih imala nešto primjetiti. Molim vas, ne mučite odviješi moga djeteta. Moji su je pa-metna glavica, shvaća brzo. Al je nešto žive naravi, nešto nestripljiv, košto i ja. Učitelji zahtjevaju, da dječa prenemog, učiti se naime, da se njima pridruži.“

„To je, milostiva gospodijo, gdježi učitelji zbijeli previsje toga tovare na malu glavu zahtjevaju, da dječa samo buba na pamet, a da se njima nimalo pridruži za mladu pamet, koja se je tek-sa veće strane kad nas premaši.“

„Posve dobro, gospodine!“

„Po mom mnenju mora biti zadača pravoga učitelja, da nauči dječje misti i osjećati, da mi sve nauke razlaže tako jasno i popularno, da dječje prione uz našek te bilježi na pamet, a ne načini prije.“

„Metoda je dobre poslov! Nu molim vas, ne mojte opet prenemog. Moji sin bit će danas sutra gospodin, dobit će ljepe mjesto i pjevanje.“

„Ponešto,“

„Metoda je dobra poslov! Nu molim vas, ne mojte opet prenemog. Moji sin bit će danas sutra gospodin, dobit će ljepe mjesto i pjevanje.“

„Hm! A glasoviru?“

(Nastavak će se.)